ΟΙ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΔΑ

ΚΑΤΙ Θ' ΑΛΛΑΞΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 11ΗΝ ΜΑΪΟΥ„

Ὑγκάδης καὶ ἐκδηλωτικὴ ὑπῆρξεν συγκέντρωσις τῆς ΕΔΑ, τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν πόλιν μας.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ΕΔΑ κ. Ἠλ. Ἠλιοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῶν Πατρῶν, Λαὲ τῆς Ἀχαΐας καὶ τοῦ Μωρηᾶ. Μὲ τὴν πιὸ βαθειὰν συγκίνησι σᾶς ἀπευθύνω θερμὸν καὶ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς ΕΔΑ καὶ ἑκατοντάδων τῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας εἰς τὰ ὁποῖα περιωδεύσαμεν καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν. Καὶ θὰ σᾶς πῶ ὅτι κάτι ἤδη ἐπραγματοποιεῖται εἰς τὸν τόπον αὐτὸν. Καὶ τοῦτο εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ λαοῦ νὰ ἀλλάξῃ τὴν τύχας του εἰς τὰ χέρια του, νὰ ἀναβιβάσῃ ἑαυτὸν καὶ ὄχι ἡ διακυβέρνησις ἑαυτοῦ καὶ ὄχι ἡ διακυβέρνησις, ἡ σαπισμένη οἰκονομικὴ πολιτικὴ. Οἱ ἀνθρωποθάλασσες τῆς ὁποίας ὡμιλήσαμεν ἀποδεικνύουν ὅτι τὴν 12ην Μαΐου ἐπομένην θὰ ἔχουν νὰ διηγοῦνται πολλὰ θὰ ἔχουν νὰ διηγοῦνται, διότι πολὺ ἀδικήσανε τὸν τόπον αὐτόν.

Τὸ θέμα τῶν βάσεων

Φίλοι μου εἶναι αἱ ὧραι γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τώρα ὅτε καλεῖσθε νὰ ἀποφασίσετε τὸ ὕψιστον δικαίωμά σας ἐναντίον τῆς ἱστορίας μας. Ποτὲ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἡ πατρὶς δὲν ἀντιμετώπισε τόσον κίνδυνον ὁλοκληρωτικῆς ἐξοντώσεως ὅπως τώρα, ὁπότε τὸ θέμα τῶν βάσεων ξενόδουλα εἶναι πρόθυμα, νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν ξένον πατρωνα καὶ νὰ μείνουν εἰς τὴν ἐξουσίαν προσφέρουν τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὰ ἐδάφη τῆς πατρίδος βάσεων ὑδρογονικῶν πυραύλων. Ἀγαπητοὶ φίλοι ὅλων ἡ γνώμη εἶναι σεβαστὴ διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποφωνοῦμεν εἰς τὰς ἀπόψεις τῶν πολιτικῶν καὶ πολιτικῶν προσώπων. Εἶναι σεβαστὸν κιὶ λογικὸν νὰ ὑπάρχουν Ἀμερικανόφιλοι, ἀντικομουνιστόφιλοι, ἢ φίλοι τῶν Σοβιὲτ καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν βάσεων πυραύλων δὲν εἶναι ποτὲ, οὔτε δεξιά, οὔτε συντηρητικὴ, οὔτε ἀμερικανική, οὔτε ἀντικομουνιστική. Δὲν ἀποτελεῖ πολιτικὴ εἶναι θάνατος. Εἶναι ὁ ὄδρογονικὸς βόμβος ποὺ μπορεῖ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ ἐξαφανίσῃ κάθε ἔννοιον ζωῆς εἰς τὸν τόπον αὐτόν. Τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ κ. Καραμανλῆ ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιλύσῃ ἡ ἡγεσία καὶ ὄχι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος τοῦ τὸν ἐπιστρέφομεν, διότι ἐμεῖς εἰς κάθε περίπτωσιν ἐδώσαμεν τὸ αἷμα μας καὶ ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μετέτρεψαν τὴν πατρίδα μας εἰς ἀποικίαν καὶ προτεκτοράτον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἔχει βαρυτέρας εὐθύνας. Ἐνῶ πρὸ διετίας ἔτυχε τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἐμπιστευθεῖσα ὁ λαὸς ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς λαὸς τὴν ἡγεσίαν μιᾶς ἀναμορφωτικῆς ἀλλαγῆς, δυστυχῶς ἀντὶ νὰ ἀντιπολιτευσῃ, ἤρχισε νὰ συνεργάζεται μὲ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἡ συνεργασία αὕτη τῆς ἐξεδηλώθη μὲ τὴν καταψήφισιν τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς. Ἐὰν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ μετὰ τῆς ΕΡΕ συνεχίσουν τὴν πολιτικὴν. Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων συνθηκολόγησε μὲ δύο τρόπους παράγοντας τῆς εὐνοιοκρατίας μὲ τὰς ξένας πρεσβείας. Ἐν ἀδιλοῦς κύκλους καὶ τὴν ὀλιγαρχίαν. Ἐγκατέλειψε καὶ κατεπρόδοσε τὰς πραγματικὰς προοδευτικὰς δυνάμεις. Ὅταν δὲ λέγω Κόμμα Φιλελευθέρων ἐννοῶ μόνον τὴν ἡγεσίαν του, διότι οἱ ὀπαδοὶ του παραμένουν πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς των.

Τὸ Κυπριακόν

Ἀναχωρῶν ὁ κ. Ἠλιοῦ ἀνέφερεν, ὅτι εἰς τὸ θέμα τῆς Κύπρου τὸ ἀπόλυτον Φιλελευθέρων ἐτήρησε ἀπολύτως ἀντιπολιτευτικὴν ἀντιπολίτευσιν τὸ ἀξίον χρόνον, διότι ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπανδρέου ἐδήλωσε προσφάτως ὅτι ἡ Βουλὴν ὅτι τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τάσσεται ὁλοψύχως παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Ἀθέρωφ. Γιατὶ ὅμως, Ἑλληνόπαιδες ὁ κ. Παπανδρέου ὅτι οἱ κ.κ. Ἀθανασιάδης καὶ Θεοτόκης διεκήρυξαν ἀμφοτέρως ὅτι ἔχουν λύσιν τὸ θέμα ἐν ὑποδιαθέσεως τῆς Κύπρου ἐνῶ ἀντιθέτως ἔδειξε ὅτι τοῦτο δὲν ὑπῆρχε ἀφοῦ καὶ ὅτι ἐξησφαλίσθησαν οἱ αἱ ἀγχόναι, τὰ στρατόπεδα καὶ αἱ ἀπείλαι διαμελισμοῦ τῆς νήσου. Ὅλα αὐτὰ ὁ συναρχηγὸς τὰ ἀρνήσθη διότι ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐνισχυμένην ἀναλογικήν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ δεύτερος τῶν συναρχηγῶν, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ τὰ σκάφη ὑπὸ παναμαΐκην σημαίαν ρίχνει τὴν εὐθύνην: Ψηφίσατε ἑλληνικά». Ἀφοῦ ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἔχουν πέρασι αἱ δημοκρατίαι. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ψηφίσῃ ἑλληνικὰ καὶ θὰ σκεπάσῃ στὰ ἀρνητικὰ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Ἀλλὰ καὶ τὴν ΕΡΕ.

Τὰ οἰκονομικὰ

Ἀκολούθως ὁ κ. Ἠλιοῦ ἀνέφερεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ τελεταία Εὐρωπαϊκὴ χώρα ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ὡς ἀπόδειξις δὲ ἀναφέρει ὅτι οἱ ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένοι ἄποροι εἰς τὴν χώραν εἶναι 3.000.000 ἄτομα, ἐξ ὧν 3.000.000 Α' ἐργάσιμοι μὲ μηνιαῖον εἰσόδημα ἀπὸ 900.000 μὲ μηνιαῖον εἰσόδημα ἀπὸ 120—140 δραχμάς. Ἀνέφερεν ἐπίσης 300.000 ἄνεργοι καὶ ἑκατομμύριον ὑποαπασχολούμενοι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐντὸς τριετίας ἐκπληρωθήσαν, μεταναστεύσαντες 100.000 νέοι διότι οὐδεμία ἐπεδείχθη ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἐνῶ πηγαίνει εἰς ἀναζήτησιν καλλιτέρας τύχης πολλάκις εὑρίσκουν τὸν θάνατον εἰς τὰ βάθη τῶν ἀνθρακωρυχείων τοῦ Βελγίου.

Ἀκριβέστερον εἶπεν ὅτι τὸ 40% τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἀναλφάβητοι, ὅτι τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὸ μικρότερον τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων εἶναι χαμηλότερα τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ κατανάλωσις ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἶναι ἡ μικροτέρα πάσης ἄλλης Εὐρωπαϊκῆς χώρας.

Τὸ πλούσιον ὑπέδαφος τῆς χώρας, ἀφήνει περαιτέρω δύνανται νὰ ἀποφέρουν πολλά, ἀλλὰ δὲν ἀφίνουν οἱ Ἀμερικανοί διότι θέλουν νὰ εἶναι ἀφέντες τῶν ἀπὸ τοὺς ὁποίους πεινοῦν νὰ τοὺς διατηρήσουν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀποδεχόμενοι τὸν ρόλον τοῦ χωροφύλακος καὶ τοῦ λιονταριοῦ τῶν ἐπαχθεστέρων συμφερόντων τοῦ ἀμερικανικοῦ μονοπωλίου τῶν ἐμπορευμάτων. Μᾶς ὑποχρεώνουν εἰς τὴν διατήρησιν μεγάλων στρατιωτικῶν δαπανῶν, τὸ 52% τοῦ προϋπολογισμοῦ ἤτοι 4.800 ἑκατομμύρια δραχμῶν διατίθενται δι ἀντιπαραγωγικὰς ἀνάγκας. Ἐφέτος μὲ διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγείου Νόρσταντ ηὐξήθησαν κατὰ 160 ἑκατομμύρια. Τὰ 4.800 ἑκατομμύρια ἀντιστοιχοῦν πρὸς 16 ἑκατομμύρια χρυσᾶς λίρας, ἐπειδὴ δὲ μία λίρα στοιχίζει 2 1)2 δράμια καὶ 160 λίρες ζυγίζουν μίαν ὀκᾶ τοῦτο σημαίνει ὅτι δαπανᾶται κάθε χρόνον ποσότης 100.000 ὀκάδες χρυσοῦ ἢ 9000 ὀκάδες τὸν μῆνα ἢ 300 ὀκάδες χρυσοῦ ἡμερησίως.

Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἄρχισα νὰ σᾶς ὁμιλῶ, μέχρι τώρα κάμποσες ὀκάδες χρυσῶν λιρῶν πετάχτηκαν εἰς ἀχρηστεύτα ἐξοπλισμοὺς γιὰ νὰ εἴμαστε ἀσφαλεῖς τῆς Στάνταρ Ὄϊλ καὶ τῶν ἄλλων μονοπωλίων. Διότι ἂν ἔνεκα πόλεμος ποὺ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ δὲν θὰ γίνῃ μὲ τὴν ψῆφον τῶν λαῶν, ὅλες αὐτὲς οἱ πολεμικὲς προετοιμασίες δὲν θὰ ἀξίζαν μίαν δεκάρα.

Νὰ γιατὶ δὲν γίνονται ἔργα, νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ βιομηχανία δὲν γίνονται δρόμοι καὶ νοσοκομεῖα καὶ ὁ λαὸς εὑρίσκεται εἰς ἀπελπισίαν.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ τετάρτη ὄψις τῆς ξενοδουλείας καὶ αὐτὴ σχετίζεται μὲ τοὺς ἀγρότας καὶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας.

Μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ καταναλίσκωμεν τὰ προϊόντα ποὺ παράγουν καὶ σπορέλαιον. Παράγομεν σταφίδα καὶ σπορέλαιον. Παράγομεν σταφίδα, ἀλλὰ οἱ Ἀμερικανοὶ πριμοδοτοῦν μὲ 92 λεπτὰ τὴν δικήν τους παραγωγὴν διὰ νὰ ἀνταγωνίζεται τὴν ἑλληνικήν. Ὅταν παράγομεν πατάτα γίνεται ἀμέσως ἀτελώνιστη εἰσαγωγὴ τοῦ ἰδίου προϊόντος ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὸν βάμβακα καὶ ὅλα διὰ νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἀμερικανικὴ γεωργικὴ παραγωγή.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἠλιοῦ ἀνέφερεν, ὅτι ἐσκεμμένως ἐμποδίζεται ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰς ἀνατολικὰς χώρας καὶ τὴν Λαϊκὴν Κίναν καὶ εἶπεν, ὅτι ἀπερρίφθη σοβιετικὴ πρότασις εἰσαγωγῆς πετρελαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τιμὴν 20% εὐθηνοτέραν ἐκείνης τῆς Σόκονυ καὶ μάλιστα ὄχι εἰς μετρητά, ἀλλὰ μὲ ἀνταλλαγὴν γεωργικῶν προϊόντων. Ἐπίσης εἶπεν, ὅτι αἱ ἄλλαι δυτικαὶ χῶραι ἔχουν μεγάλας ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ τὴν Λαϊκὴν Κίναν, ἡ ὁποία ἔχει 600 ἑκατομμύρια πληθυσμὸ, ἀντιθέτως ἡμεῖς αἱ Ἑλλὰς παριστάνει τὴν μαντάμ Σουσοῦ καὶ ἀπαξιοῖ νὰ ἔλθῃ εἰς ἀνταλλαγὴν μὲ τὴν χώραν αὐτήν».

Ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτό, συνέχισε, τὸ κάνουν πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ; Ὄχι. Τὸ κάνουν πρὸς ὄφελος τῶν 200 διεφθαρμένων πλουτοκρατικῶν οἰκογενειῶν.

Αἱ 200 οἰκογένειαι

Ἀκολούθως ἀνέφερεν ὅτι ἡ περιουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ περιέρχεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς τὸν Ἀνδρέασδην, εἰς τὸν Νιάρχον εἰς τὸν Μποδοσάκην καὶ τὸν Κατσάμπαν οἱ ὁποῖοι διάγουν προκλητικὸν βίον μὲ τὰ διαμαντικά, μὲ τὰ γουνικὰ καὶ μὲ τὰ πολυτελῆ αὐτοκινήτα των εἰς ἄφρος τῆς φτώχειας, τῶν στερήσεων καὶ τῆς ὀπισθοδρομήσεως τοῦ λαοῦ.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ ΕΡΕ κόμμα τῆς ὀλιγαρχίας. Εἶναι καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ ὑποψήφιος εἰς Ἄρταν τῶν Φιλελευθέρων Πέτρος Γαρουφαλιάς, γαμβρὸς τοῦ Φιξ ἔλαβε 600.000 δολλάρια διὰ νὰ μονοπωλήσῃ τὰ ξυνὰ ἐσπεριδοειδῆ τὰ ὁποῖα δὲν ἐδόθησαν εἰς τοὺς συνεταιρισμούς. Ὑπάρχουν ἐπίσης τὰ σκάνδαλα τῶν διαπραγῶν τοῦ δημοσίου χρήματος, τοῦ Παπαεμμανουὴλ, τοῦ Ἀνδρεάδη ποὺ παίρνει τὰ συναλλαγματικὰ ἀποθέματα διὰ νὰ ἀγοράσῃ δύο Τραπέζας. Τὰ ἔργα ποὺ ἀπὸ 10 ἑκατομμύρια προϋπολογιζομένης δα πάνης φθάνουν 150 καὶ 300, ὑπάρχει ὁ Ἀρχιμήδης τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἡ ἁρπαγὴ, ἡ λεηλασία, ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ ξεδιαντροπιά. Ὁ κ. Ἠλιοῦ παρεδέχθη ἐν συνεχείᾳ ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς ἐξησφάλισε τὴν οἰκονομικὴν ἄνοδον τοῦ τόπου, ἰσχυρίσθη ὅμως ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ τὸ 1950 μέχρι τὸ 1958 περιῆλθεν εἰς 200 οἰκογενείας πλουτοκρατῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ κατῆλθε τὸ μερίδιον τῶν ἐργαζομένων. Οἱ φτωχοὶ ἔγιναν φτωχότεροι καὶ οἱ πλούσιοι πλουσιώτεροι.

Ὅταν εἰς τὴν Βουλὴν ἐτέθη τὸ θέμα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων κατὰ 30% καὶ τῶν συντάξεων κατὰ 50% ὑπεδείξαμεν τρόπον χωρὶς κίνδυνον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ τὰ κόμματα τῆς ὀλιγαρχίας ἠρνήθησαν.

Ἀκολούθως ἀνέφερεν, ὅτι οἱ παραγωγοὶ ἀναγκάζονται νὰ προπωλοῦν τὰ προϊόντα των εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς, ὅπως συνέβη μὲ τὸ λάδι ποὺ ἐπωλήθη πρὸς 9—12 δραχ., ὅτι ἐνῶ τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα τῆς σταφίδος εἶναι 1.300 δραχμαὶ κατὰ στρέμμα ἡ σταφὶς διετιμήθη 8 δραχ. μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πωληθῇ 7.60 καὶ 7 κάτω τοῦ κόστους καλλιεργείας καὶ ὅτι ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς συγκομιδῆς τοῦ βάμβακος κατηργήθη ὁ τελωνειακὸς δασμὸς μὲ ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῆς βιομηχανίας Κατσάμπα νὰ εἰσαχθῇ βάμβαξ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ νὰ λεχθῇ εἰς τοὺς παραγωγούς: «Δὲν ἀγοράζομεν, ἐκτὸς ἂν θέλετε τόσα» καὶ νὰ μείνουν οἱ παραγωγοὶ χρεωμένοι εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας, βιοτέχνας μικροὺς καὶ μέσους ἐμπόρους, μικροὺς βιομηχάνους καὶ γενικῶς τοὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας εἶπεν ὅτι τὰ φοροτεχνικὰ ὄργανα ἔχουν ἐντολὴν νὰ πιέζουν τοὺς μικροὺς καὶ νὰ ἀφίνουν ἡσύχους τοὺς μεγάλους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπέρχεται ἡ φυλάκισις, ἡ πτώχευσις καὶ ἡ χρεωκοπία. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια — εἶπε περαιτέρω — ἐπεβλήθησαν φόροι 1.176.500 δραχμαὶ ἄμεσοι φόροι, ἐξ ὧν 36 ἑκατομ. ἐκπαιδευτικὰ τέλη, 80 ἑκατ. διὰ τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν, 500 ἑκατ. τὸ 3% τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, 70 ἑκατ. ἡ ἐνοριακὴ εἰσφορὰ 45 ἑκατ. ὁ πρόσθετος φόρος 3% ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δεκάρα διὰ τὰς συγκοινωνίας καὶ 125 ἑκατ. διὰ τοὺς σεισμοπλήκτους Θήρας.

Ὁ κ. Ἠλιοῦ ἀνέφερεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι κατὰ τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα ἐψηφίσθησαν εἰδικοὶ νόμοι διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος, τέλη χαρτοσήμου κ.λ.π. διὰ τὴν ἐπιχείρησιν Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας τοῦ κ. Ὀνάση, τὰ Ναυπηγεῖα τοῦ κ. Νιάρχου, τὸ ἀμερικανικὸν μονοπώλιον ἐκμεταλλεύσεως ἀμιάντου τῆς Κοζάνης, τὴν ἑταιρείαν «Ἥλιος» ποὺ ἐκμεταλλεύεται τὸν Γαλικὸν ποταμὸν καὶ ἐνεργεῖ ἐρεύνας διὰ πετρέλαια, τὴν βιομηχανίαν σπίρτων, τὸ Καλυκοποιεῖον καὶ Πυριτιδοποιεῖον τοῦ κ. Μποδοσάκη, τὴν Ὀβλεν καὶ τὴν Πάουερ αἱ ὁποῖαι ἀπηλλάγησαν τῆς δημοτικῆς φορολογίας καὶ ἄλλας καθ' ὃν χρόνον διὰ τὴν μεταβίβασιν ἑνὸς καλυβίου πρέπει νὰ πληρωθῇ φόρος 11%.

Σχετικῶς ἀνέφερεν, ὅτι ὅταν προσφάτως ὁ κ. Μποδοσάκης ἐχρειάσθη νὰ μεταπωλήσῃ ἕνα μεταλλεῖον καὶ νὰ πληρώσῃ φόρον 80 ἑκατ., ἐψηφίσθη εἰδικὸς νόμος καὶ ἀπηλλάγη ἀπὸ τὰ ¾ τοῦ φόρου αὐτοῦ. Ἐὰν ἐπρόκει το ὅμως γιὰ φόρο 1.000 δραχμῶν καὶ δὲν εἶχε πληρωθῇ θὰ εἶχον ἀμέσως ἐκδοθῇ ἐντάλματα. Διὰ τὸν κ. Μποδοσάκην ὅμως καὶ τὰ ἄλλα σκυλόψαρα τῆς ὀλιγαρχίας ὑπάρχουν οἱ χριστικοὶ νόμοι. Ὅλα γίνονται εἰς βάρος τοῦ λαοῦ.

Καταλήγων ὁ κ. Ἠλιοῦ ἐκάκισε τὴν διατήρησιν τῶν ἑκτάκτων μέτρων καὶ τῶν πιστοποιητικῶν φρονημάτων καὶ ἐζήτησεν, ὅπως ὑπερψηφισθοῦν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ΕΔΑ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ἠλ. Τσιριμώκου

ΔΙΑΤΙ ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ Ε. Δ. Α.

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Ἠλίας Τσιριμῶκος, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἀπευθυνόμενος πρὸς ἐσὲ λαὲ τῶν Πατρῶν, θέλω νὰ σοῦ ἐξηγήσω γιατὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς δημοκρατικοὺς πολίτας, ἐνῶ δὲν ἀνήκομεν εἰς τὴν ΕΔΑ ἐν τούτοις μετέχομεν εἰς αὐτήν.

Κύριον θέμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἔφερε κοντὰ εἰς τὴν ΕΔΑ εἶναι τὸ θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως βάσεων πυραύλων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι προεκαλέσαμεν καὶ δημοσίαν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς καὶ πρὸ τῆς προεκλογικῆς περιόδου γιὰ νὰ μᾶς εἴπουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔρριψαν τὸν ὑπαινιγμὸν, ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα βάσεων πυραύλων εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ μᾶς εἴπουν ἂν ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑποχρεωμένη ἀπὸ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν νὰ δεχθῇ τὰς βάσεις αὐτὰς καὶ δεύτερον ἂν ἡ ἐγκατάστασις τῶν βάσεων αὐτῶν ἀποτελῇ ἀξίωσιν καὶ ἀνάγκην τῆς ἀμύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔδάφους.

Ἀπὸ τὴν γενομένην συζήτησιν προέκυψεν πρῶτον ὅτι οὐδεμίαν ἀνειλημμένην ὑποχρέωσιν ἔχει ἡ Ἑλλὰς λόγῳ τῆς συμμετοχῆς της εἰς τὸ ΝΑΤΟ νὰ δεχθῇ τὰς βάσεις αὐτὰς καὶ δεύτερον, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις τῶν βάσεων αὐτῶν, πραγματοποιουμένη δὲν θὰ ἀφεῶρα τὴν ἄμυναν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὴν ἄμυναν τῶν ἀμερικανικῶν ἐδαφῶν. Προέκυψεν δηλαδή, ὅτι αἱ βάσεις αὐταὶ δὲν θὰ ἀπετέλουν ἄλλο τί, παρὰ παραχώρησιν ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπευθύνων της, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐλάμβανον ἄλλα ἀνταλλάγματα, χωρὶς ὅμως νὰ σκέπτωνται καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐμελετήσαμεν κατὰ πόσον τὸ θέμα τῶν βάσεων καὶ τῶν ἀτομικῶν ἐν γένει ἐξοπλισμῶν εἶναι ἕνα θέμα, τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀποδεκτόν. Εἴδομεν ὅμως ὅτι παντοῦ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου ὑπάρχουν πολιτικοὶ ἄνδρες μὲ πατριωτισμὸν, ὑπάρχει μία σκληρὰ ἀντίδρασις ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ ὁποῖος θέτει ἐμπόδια εἰς μιὰν συνεννόησιν.

Μία ἰαχὴ ἠκούσθη ἀπὸ ὅλους τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς, ἀκόμη δὲ καὶ πέραν τῆς Εὐρώπης, μία ἰαχὴ διὰ τὴν συνεννόησιν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως καὶ ἐναντίον τοῦ ὑδρογονικοῦ πολέμου ὁ ὁποῖος θὰ ὡδήγει εἰς τὸν ἀφανισμὸν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Ἀπεφασίσαμεν λοιπὸν μὲ τὴν ΕΔΑ νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν ἡ ὁποία ἀποκρύπτεται καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους καὶ ἀπὸ τὸν τύπον, νὰ εἴπωμεν δηλαδὴ δὲν εἶναι μόνον ἡ ΕΔΑ ἡ ὁποία ἀντιτίθεται εἰς τὰς βάσεις, ἀλλὰ κάθε πατριώτης, διότι μπορεῖ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ὀλίσθημα καὶ τὸν κατήφορον τῆς ὑδρογονικῆς καταστροφῆς καὶ διὰ νὰ φωνάξωμεν μαζύ μὲ τὴν ΕΔΑ: "Ὀχι βάσεις! "Ὀχι ὑδρογονικὰ ὅπλα!

Ὁ δεύτερος λόγος ὁ ὁποῖος μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν ΕΔΑ ἦτο τὸ πρόβλημα ὅτι ἐπὶ συνεχῆ ἔτη ἡ χώρα κυβερνᾶται ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς.

Ὅταν τὸ 1956 συνετελέσθη ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέπνευσεν καὶ ἐπίστευσεν ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης θὰ μποροῦσε νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν νίκην καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας. Ἐφ' ὅσον τότε ὅλα τὰ δημοκρατικὰ κόμματα συνειργάζοντο εἰς ἕνα μέτωπον, τί ἄλλο ἀνεμένομεν πλέον αὐτοῦ; Ἀνεμένομεν ὅτι ὅλα τὰ κόμματα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως θὰ ἔμενον συμπαγῆ καὶ ἀγωνιστικὰ γύρω ἀπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἐξαγγελθέντος τότε προγράμματος καὶ ὅτι θὰ ἐμάχοντο καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἐναντίον τῆς εὐνοιοκρατίας τοῦ κ. Καραμανλῆ. Μέχριζτοῦτοἐξηγγέλλοντο αἱ νέαι ἐκλογαί, ἔστω καὶ μὲ τὸ παλαιὸν σύστημα, ἦτο βέβαιον ὅτι κατ' αὐτὰς θὰ συνετρίβετο ἡ κυβέρνησις.

Δυστυχῶς ὅμως εἴδομεν ἕνα φαινόμενον, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἀρχὴν ἐφάνη ἀκατάληπτον τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε ἀνατεθῇ ἡ ἡγεσία τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κατέστη φανερὸν, ὅτι ἀντιμετώπιζε τὸ δίλημμα ἢ νὰ γίνῃ ἡ ἡγεσία τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, ἢ νὰ καταστῇ οὐραγὸς τῆς δεξιᾶς. Ἐπροτίμησε τὸ δεύτερον. Καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας ἐγκατέλειψε τὸ πρόγραμμα τοῦ Μετώπου καὶ ἤρχισε συνεννοήσεις μὲ τὰ ἄλλα κόμματα. Ὁ λαὸς παρηκολούθει τὸ φαινόμενον περίλυπος καὶ ἔκπληκτος. Ἔβλεπεν ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔφευγε ἀπὸ τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον εἶχε χαράξει ἡ Ἕνωσις καὶ ἐγκατέλειπε τὸ μαχητικὸν του πρόγραμμα. Διηρωτᾶτο ὁ κόσμος τότε τί συμβαίνει; Καὶ ἐλέγετο ἔκτοτε. Ἔχομεν βεβαίως κακὴν κυβέρνησιν ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀντιπολίτευσις διότι τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν ἐπίστευεν εἰς μίαν πραγματικὴν ἀντιπολίτευσιν.

Τὸ μυστήριον ὅμως ἐλύθη τελευταίως καὶ ἀπεκαλύφθη, διότι τίποτε δὲν μένει κρυφόν.

Τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔπαυσε νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν δύναμιν του ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀντὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν εὐρεῖαν λεωφόρον τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης, ἀνεζήτησε τὴν ἀτραπὸν τῶν παρασκηνίων, ἵνα φθάσῃ εἰς τὴν εὐνοιοκρατίαν καὶ τὰς ὑψηλὰς προστασίας, ἐκείνας δηλαδὴ τὰς δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔχρισαν ἐν μιᾷ νυκτὶ τὸν κ. Καραμανλῆν πρωθυπουργόν. Δὲν διέθετον οἰήγέται τῶν Φιλελευθέρων λόγω ἡλικίας τὴν ὠραιότητα τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἀλλὰ διέθετον ὅμως τὰ ἴδια προσόντα. Καὶ διηρωτήθησαν: Διατὶ νὰ κοπιάζουν νὰ πάρουν μὲ τὸ μέρος των τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀξιώσεις, καὶ νὰ μὴ ἀκολουθήσουν τὴν ὁδὸν πρὸς τὶς πόρτες τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ τῶν Ἀνακτόρων διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκο